

prima instanță: A. Doga

dosarul nr. 2rhc-55/16

instanța de recurs: A. Cobăneanu, V. Clevadî, T.Chișca-Doneva

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând cererea de revizuire depusă de către Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Proni Aliona,

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspunderea Limitată „Valan International Cargo Chartier” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului Societate cu Răspunderea Limitată „Covcons Grup”,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015, prin care a fost respins recursul declarat de către Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Aliona Proni,

constată:

La 09 septembrie 2014 creditorul ÎMCA „Valan International Cargo Chartier” SRL a depus cerere cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Covcons Grup”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2014 a fost admisă cererea introductivă a ÎMCA „Valan International Cargo Chartier” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Covcons Grup” cu aplicarea măsurilor de asigurare stabilite de Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și desemnarea în funcția de administrator provizoriu a ÎI „Pelin Roman”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014 s-a intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Covcons Grup”, fiind desemnată în funcția de administrator al procesului de insolabilitate al debitorului ÎI „Pelin Roman”.

În cadrul derulării procesului de insolabilitate, Cortac Nicolae, a depus cerere privind înaintarea creanței, în motivarea căreia a invocat că la data de 01 februarie 2013, între Cortac Nicolae și SRL „Covcons Grup” a fost încheiat contract de investiții în construcția bunului imobil nr. 5.

În conformitate cu conținutul contractului de investiții, Compania SRL „Covcons Grup” s-a obligat să construiască, să dea în exploatare obiectul imobiliar cu destinația nelocativă, situat pe str. Decebal 80/1, mun. Chișinău, et. 1, cu suprafața

totală de 140,2 m.p., în varianta albă și să transmită actele pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilului către Investitor.

Investitorul, la rîndul său, s-a obligat să efectueze plățile în perioada de construcție a obiectului imobiliar cu scopul de a obține dreptul de proprietate asupra imobilului în conformitate cu pct. 4 al contractului.

Astfel, susține că după încheierea contractului de investiții și pînă în prezent Investitorul în construcția bunului imobil situat pe str. Decebal 80/1, mun. Chișinău, Cortac Nicolae a achitat Companiei „Covcons Grup” SRL suma totală de 1 714 496,24 lei, sau echivalentul 105 200 euro la data achitărilor, ce se confirmă prin chitanțele și cecurile.

Mai invocă că în afara de achitarea prețului bunului imobil, Cortac Nicolae a investit și în reparația bunului imobil, fapt confirmat prin chitanțele, bonurile de plată, facturile anexate la prezenta cerere. Ameliorările bunului imobil situat pe str. Decebal 80/1, mun. Chișinău, et. 1, cu suprafața totală de 140,2 m.p. sunt estimate de Investitor în suma de 242 983 lei și 30 310 euro.

Cu referire la prevederile art. 8, 514, 572 și 666 Cod civil, susține că SRL „Covcons Grup”, nu și-a onorat obligațiile contractuale în contextul consimțământului exteriorizat, evident fiind deja în întârziere, afectând Creditorul garantat în drepturile rezultate din execuția raportului obligațional și anume prin efectul actului de a dobîndi drepturi civile, cărora contractul le-a dat naștere a căror obligații civile corelative de a investi mijloace financiare au fost executate pe deplin.

Solicită recunoașterea creanței SRL „Covcons Grup” față de Cortac Nicolae în valoare de 105 200 euro, suma achitată în baza contractului de investire nr. 5 în construcția bunului imobil din 01 februarie 2013 și validarea lui Cortac Nicolae în calitate de creditor garantat față de SRL „Covcons Grup” cu creanța înaintată în mărime de 105 200 euro, în conformitate cu art. 50 a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Ulterior, Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Aliona Proni, a depus o cerere cu privire la concretizarea cerințelor înaintate prin cererea privind înaintarea creanței, solicitînd validarea lui Cortac Nicolae în calitate de creditor garantat față de SRL „Covcons Grup” cu creanțe înaintată în mărime de 105 200 euro, conform art. 50 a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ce constituie prețul bunului imobil procurat în baza contractului de investire nr.5 din 01 februarie 2013 și în mărime de 943 562 lei, ce constituie suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr. cadastral 0100100529901.007 și includerea creanțelor indicate în tabelul definitiv a creanțelor față de SRL „Covcons Grup”.

Potrivit tabelului definitiv de validare al creanțelor debitorului SRL „Covcons Grup”, Cortac Nicolae a fost inclus în lista creditorilor în baza cererii cu suma de 1583 439.24 lei (f.d.7).

Nefiind de acord cu suma creanței inclusă în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Covcons Grup”, Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Aliona Proni, a depus contestație la tabelul definitiv al creanțelor debitorului ce a fost prezentat în instanța de judecată de către administratorul SRL „Covcons Grup”, solicitînd recunoașterea drept neîntemeiată neinclusiunea integrală a sumei de 943 562 lei în tabelul definitiv al creanțelor, validarea creanței lui Cortac Nicolae față de SRL „Covcons Grup” în proces de insolvență, în calitate de creditor garantat al SRL „Covcons Grup” cu

creanța garantată în mărime de 105 200 euro, echivalent în lei MD la dala intentării procesului de insolvabilitate și în mărime de 943 562.00 lei, suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr. cadastral 0100100529901.007. Obligarea administratorului procesului de insolvabilitate la rectificarea și includerea în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Covcons Grup” a creditorului Cortac Nicolae, în calitate de creditor garantat cu creanța validată în mărime 105 200 echivalentul în lei RM și 943 562.00 lei, suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr cadastral 0100100529901.007.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost admisă contestația creditorului Cortac Nicolae în partea modificării sumei din 1583439, 24 lei în suma corectă de 1714 496,24 lei echivalent cu 105 200 euro, validată creanța creditorului Cortac Nicolae în valoare de 1714 496,24 lei echivalent cu 105 200 euro, față de debitorul SRL „Covcons Grup” în proces de insolvabilitate și respinsă ca neîntemeiată contestația în privința sumei de 943 562 lei cu titlu de suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului. Totodată, a fost obligat administratorul insolvabilității să rectifice tabelul definitiv consolidat la valoarea admisă pentru creditorul Cortac Nicolae.

La 02 iulie 2015, Cortac Nicolae, reprezentat de Aliona Proni, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvabilitate din 17 iunie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate în partea respingerii validării creanței în suma de 943 562 lei și emiterea unei noi încheierii în partea dată prin care a rezolva problema în fond și a dispune validarea creanței lui Cortac Nicolae față de SRL „Covcons Grup” în proces de insolvabilitate, în calitate de creditor garantat cu creanța garantată în mărime de 943 562 lei, ce constituie suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr. cadastral 0100100529901.007 și obligarea administratorul procesului de insolvabilitate la rectificarea și includerea în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Covcons Grup” pe creditor Cortac Nicolae în calitate de creditor garantat cu creanța validată în mărime de 943 562 lei, suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr cadastral 0100100529901.007.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015, a fost respins recursul declarat de către Cortac Nicolae prin intermediul reprezentantului – avocatului Aliona Proni, ca fiind depus de o persoană neîmputernicită.

La 29 martie 2016, Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Proni Aliona a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea deciziei revizuirea căreia solicită, cu rejudecarea recursului declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 și emiterea deciziei cu privire la validarea creanței lui Cortac Nicolae față de SRL „Covcons Grup” în proces de insolvabilitate, în calitate de creditor garantat al SRL „Covcons Grup” cu creanța garantată în mărime de 105 200 euro și 943 562 lei, suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr cadastral 0100100529901.007, precum și obligarea administratorului procesului de insolvabilitate la rectificarea și includerea în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Covcons Grup” pe creditor Cortac Nicolae în calitate de creditor garantat cu creanța validată în mărime de 943 562 lei, ce constituie

suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr cadastral 0100100529901.007.

Drept temei al cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC, susținând că recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins de instanța de recurs pe motiv că la materialele dosarului transmis la Curtea Supremă de Justiție nu a fost anexat actul care confirmă împuternicirile reprezentantului Proni Aliona,

Cu referire la prevederile art. 8 alin.(4) a Legii insolvenței, consideră neîntemeiată decizia revizuirea căreia o solicită, deoarece în cadrul examinării cauzei la Curtea de Apel Chișinău reprezentantul creditorului Cortac Nicolae a anexat la materialele dosarului mandatul, prin care a fost împuternicit să reprezinte interesele creditorului.

La fel, invocă că din prevederile normei citate rezultă că instanța de insolvență, în speța dată, Curtea de Apel Chișinău avea obligația de a face copii la actele legate de soluționarea contestației înaintate de Cortac Nicolae, inclusiv și copia mandatului reprezentantului său Proni Aliona.

Consideră că prin soluția instanței de recurs a fost încălcate prevederile art. 6§1 al CEDO, și anume dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil.

Concomitent, în dezacord cu încheierea instanței de insolvență și deciziei instanței de recurs, revizuentul invocă și decizia Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2014, adoptată în cauza similară, prin care creanțele ce rezultă din contractul de investiție au fost validate la rangul creanțelor garantate.

Examinând motivele invocate de revizuent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează să fie admisă, pornind de la următoarele.

În conformitate cu lit. b) alin. (1) art. 453 CPC al RM, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Din textul cererii de revizuire, înaintate la 29 martie 2016 și din 16 mai 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că revizuentul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015 și temei de revizuire invocă aspecte ce cad sub incidența reglementărilor prevăzute la lit. b) art. 449 CPC.

Astfel, potrivit art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul pe acest temei, este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Prevederile art. 449 lit. b) CPC, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucît examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte). Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărîrii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărîrii. Faptele noi apărute după darea hotărîrii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

La caz, revizuentul invocă apariția circumstanțelor care probează că recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 a fost depus de o persoană împuternicită cu dreptul de a-l semna și depune în numele recurentului Cortac Nicolae.

Aici urmează de evidențiat și faptul că recursul declarat de către Cortac Nicolae, prin intermediul avocatului Proni Aliona împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost examinat de către Curtea Supremă de Justiție în lipsa părților potrivit art.426 alin. (3) CPC, ultima neavînd posibilitate reală de a prezenta înscrisuri care confirmă dreptul și împuternicirile sale pentru reprezentarea intereselor lui Cortac Nicolae, în sensul art. 81 CPC, inclusiv și a dreptului de a depune recurs împotriva hotărîrii judecătorești, fiind sigură că instanța de insolabilitate, după cum prevede art. 8 alin.(4) al Legii insolabilității a transmis instanței de recurs pentru soluționarea recursului declarat, toate actele care interesează soluționarea căii de atac, inclusiv și mandatul, prin care a fost împuternicită să reprezinte interesele creditorului Cortac Nicolae.

Astfel, Colegiul consideră că înscrisul prezentat de către revizuentul, și anume, mandatul seria MA nr. 0057551 eliberat la 04 decembrie 2014 pe numele Alionei

Proni, eliberat în baza contractului de asistență juridică din aceeași dată care, într-adevăr conține împuternicirile avocatului, cu privire la acordarea asistenței juridice lui Cortac Nicolae și dreptul de a contesta hotărârile judecătorești din numele acestuia, respectiv, se încadrează în noțiunea de circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, or, circumstanțele esențiale pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată.

De asemenea, s-a demonstrat în mod cert că revizuentul a fost în imposibilitate de a prezenta acest înscris instanței de recurs.

Sub acest aspect, instanța de revizuire conchide că, probele prezentate ca temei de revizuire, influențează esențial soluția dată de instanță, adică sunt determinante pentru aprecierea împuternicirilor avocatului Proni Aliona în temeiul cărora a fost depus recursul.

În această ordine de idei, Colegiul constată că circumstanțele invocate de revizuent corespund caracteristicilor cerute de norma de drept indicată.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notifică încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale.

Prin urmare, Colegiul reiterează că o hotărîre judecătorească în care se constată o încălcare a drepturilor fundamentale a persoanei, garantate de Constituție și de Convenție, obligă instanța supremă să înlăture acea încălcare și să repare consecințele astfel încât să restabilească atât cât este posibil situația existentă înaintea încălcării.

Față de considerentele expuse mai sus Colegiul consideră necesar de a aplica în direct jurisprudența CEDO și a revizui decizia instanței de recurs, pentru a înlătura greșelile de judecată și erorile de drept admise.

Coroborînd cele relatate, se constată că în cazul din speță este justificată reexaminarea cauzei, or în viziunea Colegiului sînt prezente circumstanțe esențiale și imperative ce vizează dreptul fiecărei persoane de a avea acces la o instanță, drept garantat de art. 6 CEDO, încălcare care constituie un viciu fundamental comis de instanțele judecătorești la pronunțarea hotărîrilor pe cauză.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție mai reține și faptul că, unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului, este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că procedura de revizuire nu trebuie folosită de către instanțele naționale într-o manieră incompatibilă cu principiul securității juridice (cauza „Sfinx-Impex” SA c. Moldovei, nr. 28439/05 din 25 septembrie 2012).

În speță, admiterea cererii de revizuire, reieșind din sensul art. 3, 6 și paragraful 2 al art. 4 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, nu constituie încălcarea în privința intimatului a principiului securității raporturilor juridice, ci prezintă o măsură necesară și admisibilă într-o societate democratică pentru apărarea unui interes public și a echității justiției. Redeschiderea procesului în pricina dată rezultă din circumstanțe și fapte noi, recent descoperite, care sunt de natură să afecteze decizia contestată, precum și din necesitatea înlăturării unor consecințe negative

serioase, generate în urma încălcării flagrante a normelor constituționale, care au lezat interese publice și care nu pot fi rectificate decât prin reexaminarea cauzei.

Afară de aceasta, instanța de recurs atrage atenția asupra practicii neunitare a instanțelor de insolabilitate privind stabilirea gradului al creanțelor ce rezultă din contractele de investiție, or, conform art. 50 al Legii insolabilității, persoanele ce dețin creanțe în temeiul unui contract de investiții în construcția de locuințe sunt atribuiți la categoria creditorilor garanțați.

În acest sens, se evidențiază faptul că, conform materialelor dosarului, Cortac Nicolae a depus cerere de admitere a creanței față de SRL „Covcons Grup” în proces de insolabilitate, în sumă de 105 200 euro, ce constituie suma achitată pentru procurarea bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr. cadastral 0100100529901.007 în temeiul contractului de investiție în construcția imobilului nr. 5 din 01 februarie 2013, precum și suma de 943 562 lei, ce constituie suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului imobil menționat.

Cu toate acestea administratorul procesului de insolabilitate al SRL „Covcons Grup”, Pelin Roman a inclus creditorul Cortac Nicolae în tabelul definitiv al creanțelor doar cu suma de 1583 439,24 lei ca creanță chirografară de Rangul V 8f.d. 6-8).

Prin urmare, nefiind de acord cu cuantumul și rangul creanței validate, Cortac Nicolae, avînd în susținere prevederile art. 143 din Legea insolabilității, a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor debitorului SRL „Covcons Grup”.

Însă, prin încheierea din 17 iunie 2015, Curtea de Apel Chișinău a admis contestația lui Cortac Nicolae doar în partea modificării sumei din 1 583 439,24 lei în suma corectă de 1 714 496,24 lei echivalent cu 105 200 euro, respingînd, totodată, ca neîntemeiată contestația în partea sumei de 943 562 lei, pretinsă cu titlu de suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului.

Analizînd prevederile art. 141, 142, 144 din Legea insolabilității în raport de situația din cauză este de reținut că concluziile instanței de insolabilitate în sensul modificării cuantumului creanței acceptate și incluse în tabelul definitiv al creanțelor, precum și netemeinicii contestației formulate de Cortac Nicolae asupra sumei neincluse în tabelul definitiv al creanțelor, sunt expuse într-o formă evazivă și incertă, neavînd putere de convingere.

Or, instanța de insolabilitate nu s-a expus nici într-un mod asupra motivelor invocate de Cortac Nicolae în susținerea cererii de modificare a rangului creanței admise, din creanța chirografară în creanța garanțată și nici asupra motivelor și probelor prezentate în susținerea cererii de admitere a creanței în sumă de 943 562 lei cu titlu de suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului.

La acest capitol, instanța de recurs consideră necesar de a remarca și prevederile art.42 din Legea insolabilității, care indică că creditor chirografar este creditorul negaranțat care, la momentul intentării procesului de insolabilitate, are o creanță patrimonială față de debitor. Creanța patrimonială a creditorului chirografar se consideră născută până la momentul intentării procesului de insolabilitate în cazul în care raporturile pe care se bazează au apărut până la acest moment.

Potrivit art.50 din Legea insolabilității, creditorii garanțați sunt creditorii cu drept de gaj convențional sau legal asupra unui bun din masa debitoare și sunt îndreptățiți la satisfacerea prioritară a capitalului împrumutat, a dobânzii și a cheltuielilor aferente din contul bunului gajat. Această prevedere se aplică și în cazul creditorului care deține un bun sau un titlu în asigurarea dreptului său; creditorului care

are un drept de retenție; creanțelor persoanelor fizice, născute din contracte de investire în construcția de locuințe.

În corespundere cu art.153 alin. (1), (2) și (3) din Legea insolvenței, creditorul garantat trebuie să prezinte administratorului/lichidatorului în termenul indicat la art.152 alin.(1) dovada faptului că creanța lui nu a fost acoperită în întregime sau că el a renunțat la garanțiile reale. Dacă dovada nu se face la timp, creanțele lui nu sînt luate în considerare la distribuție.

Pornind de la prevederile normelor de drept menționate, instanța de recurs conchide că pentru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei contestației înaintate de către Cortac Nicolae asupra rangului creanței cu care a fost validat, instanța de judecată urmează să dea apreciere apariției creanței depusă de ultimul pentru validare, cît și temeiul apariției creanței în sumă de 943 562 lei.

Or, unul din argumentele de bază adus de creditorul Cortac Nicolae este faptul că creanță în mărime de 105 2300 euro, care se pretinde a fi validată la rangul creanței garantate rezultă din existența unui drept real în temeiul contractului de investiții în construcții, și anume contractul de investiții nr. 5 din 01 februarie 2013, iar creanța în sumă de 943 562 lei, constituie investiție în finisarea lucrărilor de construcție (reparații) a aceluiași bun imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr. cadastral 0100100529901.007.

Prin urmare, la caz era necesar de a fi verificat temeiul legal al pretențiilor înaintate de către Cortac Nicolae, or referindu-se la faptul că suma investită de către creditorul Cortac Nicolae în finisarea lucrărilor de construcție (reparații) a bunului imobil nu poate fi imputată debitorului, în situația în care lucrările de reparație au fost efectuate de către acesta de sine stătător, fără acordul debitorului, instanța de facto, a recunoscut alocare investițiilor de către Cortac Nicolae în finisarea lucrărilor de construcție a imobilului procurat.

Respectiv, în acest sens, instanța de insolvență urma să țină cont și de prevederile art. 142 alin. (4) al Legii insolvenței, care statuează că anume administratorul insolvenței/lichidatorul procedează la verificarea fiecărei cereri de admitere a creanțelor înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și efectuând o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. Iar în vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (4), administratorul insolvenței /lichidatorul va putea solicita reprezentantului debitorului explicații, informații și documente suplimentare, după caz.

Pe cînd, la caz temeiul legal al creanței înaintate de Cortac Nicolae spre validare în cuantum de 943 562 lei, cu titlu de investiții în finisarea lucrărilor de construcție (reparații) a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Decebal 80/1, cu nr. cadastral 0100100529901.007, nu a fost verificată nici de administratorul insolvenței și nici de instanța de insolvență.

Astfel fiind, în lipsa unor măsuri concrete întreprinse de administratorul insolvenței, în vederea stabilirii adevărului ce ține de investițiile alocate de către Cortac Nicolae în finisarea lucrărilor de construcție a imobilului procurat, se constată a fi lipsită de esență și certitudine, mențiunea instanței de insolvență cu referire la faptul că suma investită de către creditorul Cortac Nicolae în finisarea lucrărilor de construcție (reparații) a bunului imobil nu poate fi imputată debitorului, în situația în care lucrările de reparație au fost efectuate fără acordul debitorului, cu atît mai mult că însuși explicațiile a debitorului în acest sens la materialele cauzei lipsesc.

Prin urmare, se constată că instanța de insolabilitate nu a verificat aceste circumstanțe, care însă, urmau a fi supuse cercetării întru clarificarea chestiunilor ridicate de către Cortac Nicolae, cât și pentru constatarea temeiniciei pretinsului drept de preferință în privința creanței în volumul existent la momentul satisfacerii.

La caz, Colegiul relevă că examinând contestația înaintată de către Cortac Nicolae, instanța de insolabilitate nu a verificat și nu s-a expus referitor la temeinicia argumentelor invocate de către contestator, inclusiv prin prisma probelor prezentate de acesta, în vederea confirmării sau infirmării existenței creanței în cuantumul și la rangul pretins.

Mai cu seamă din materialul probator nu se reflectă nici faptul că la caz s-a recurs și la prevederile art. 144 alin. (1) al Legii insolabilității, care statuează că debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv.

Sub aspectul celor relatate se impune obligativitatea verificării celor menționate și sub aspectul dacă cererea formulată de către Cortac Nicolae nu reliefează existența unui litigiu de drept ce urmează a fi examinat în procedură contencioasă.

La rejudecarea contestației, instanța urmează să țină cont de cele indicate, să verifice și alte circumstanțe ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate pe dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În acest sens, instanța reține și jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2007), potrivit căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă.

Astfel, în hotărârea Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menționată supra, statul român a fost condamnat, reținându-se existența unei jurisprudențe neunitare, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situații identice.

În această cauză, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legii a fost soluționată în mod diferit de instanțele judecătorești și a apreciat situația ca fiind contrară principiului securității raporturilor juridice, care se regăsește în totalitatea articolelor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, constituind unul din elementele fundamentale ale statului de drept.

Curtea, în speță, a constatat că reclamantul avea o speranță legitimă de a obține recunoașterea creanței sale. În concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut încălcarea art. 6 și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, combinat cu art. 14.

În astfel de circumstanțe, pentru a clarifica abordarea în speță a divergențelor de jurisprudență, sistematizarea elementelor determinante ale problemei în cauză, necesitatea unificării practicii judiciare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs urmează a fi admisă și în

temeiul art. art.6 §1 și 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, și prin prisma jurisprudenței Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului (cauza Beian contra României, 06 decembrie 2007).

Astfel din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că cererea de revizuire în cauză a lui Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Aliona Proni împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015, precum și cererea de recurs declarată de avocatul Aliona Proni în interesele recurentului Cortac Nicolae împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră necesar de a admite cererea de revizuire și recursul declarat de avocatul Aliona Proni în interesele lui Cortac Nicolae, de a casa decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 și de a remite pricina spre rejudecare la Curtea de apel Chișinău.

dispune:

Se admite cererea de revizuire depusă de către Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Proni Aliona.

Se casează decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspunderea Limitată „Valan International Cargo Chartier” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului Societate cu Răspunderea Limitată „Covcons Grup”.

Se admite recursul declarat de către Cortac Nicolae, reprezentat de avocatul Proni Aliona.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, prin care a fost admisă contestația creditorului Cortac Nicolae în partea modificării sumei din 1583439, 24 lei în suma corectă de 1714 496,24 lei echivalent cu 105 200 euro, validată creanța creditorului Cortac Nicolae în valoare de 1714 496,24 lei echivalent cu 105 200 euro, față de debitorul Societate cu Răspunderea Limitată „Covcons Grup” în proces de insolabilitate și respinsă ca neîntemeiată contestația în privința sumei de 943 562 lei cu titlu de suma investițiilor în finisarea lucrărilor de construcție (reparație) a bunului cu remiterea pricinii la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecarea contestației înaintate de către Cortac Nicolae.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță